

ПРОТОКОЛ

№ 142

гр. Видин, 15.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВИДИН в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЛЮЛИН В. ЛОЗАНОВ

Съдебни ЮЛИЯ Д. СТАНКОВА

заседатели: СИЛВИЯ В. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря НЕЛИ ЦВ. КЮЧУКОВА
и прокурора М. П. К.

Сложи за разглеждане докладваното от ЛЮЛИН В. ЛОЗАНОВ Наказателно дело от общ характер № 20231300200398 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

В залата се намира И. И. Е. съдебен преводач от български на сръбски език и обратно.

И. Е. – Завършила съм славянска филология, специалност „сръбски език“ в Софийски университет „Климент Охридски“ и съм вписана за преводач в почти всички съдилища в страната, включително и СГС. Владея сръбски език писмено и говоримо.

Съдът счита, че следва да се назначи за преводач И. И. Е., която да извърши превод от български на сръбски език и обратно, за което

ОПРЕДЕЛИ:

Снема самоличността на преводача, както следва:

И. И. Е. на 49 години, без родство със страните.

НАЗНАЧАВА И. И. Е. за преводач от български на сръбски език и обратно по настоящото производство.

На преводача се напомни отговорността по чл.290, ал.2 от НК и същата обеща да извърши верен превод.

Преводачът встъпи във функцията си.

ЗА ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – Видин се явява прокурорът М. К..

ПОДСЪДИМИЯТ М. Ч. М. С. редовно призован, се явява лично и с адв. М., с пълномощно от преди.

На страните се разясни правото им на отводи по чл.274 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по горния текст от НПК.

АДВ. М.: Нямаме искания за отводи на съдебния състав, прокурора и секретаря.

По делото е постъпила молба от адв. М., в качеството му на защитник на подсъдимия Ч., в която сочи, че подсъдимият М. Ч. не е получил разбираем квалифициран превод, поради което е помолил да бъде заменен предишният преводач с друг.

АДВ. М. – Имал съм предвид предишния преводач Д. Д.. Молбата ми е удовлетворена.

С назначаването на новия преводач в настоящото с.з. молбата е удовлетворена.

ПОДСЪДИМИЯТ М. Ч. /чрез преводача/ – Нямам искания за отводи. Получил съм призовка по делото, ведно с препис от обвинителния акт на български и сръбски език и разпореждане за насрочване на първото разпоредително заседание, преди повече от 7 дена.

Съдът констатира, видно от призовката до подсъдимия за първото разпоредително заседание, че същият я е получил, ведно с препис от обвинителния акт на български и сръбски език, и разпореждане на съда, на 10.01.2024 г., т.е. преди повече от 7 дена.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

СНЕМА самоличността на подсъдимия, както следва:

М. Ч. М. С. - гражданин на Република Сърбия, роден на *****г. в гр. Дюселдорф, Германия, притежаващ лична карта №..., издадена в Република Сърбия, с постоянно местожителство Република Сърбия, Стара Пазова, община Стари Бановци, ул. „Р.Н.“ № 20, с настоящо местоживеење Република България, персонален идентификационен №1805970772059, женен, безработен, с данни от Справка от Европейска информационна система за съдимост ECRIS - лист 26-33 на том III от ДП, за осъждане по 4 наказателни дела в Австрия.

ПОДСЪДИМИЯТ М. Ч. /чрез преводача/ – Няма проблеми с превода. Разбирам всичко, което ми се превежда.

Съдът намира, че в разпоредителното заседание следва да се поставят на обсъждане въпросите по чл.248, ал.1 от НПК, а именно:

1. подсъдно ли е делото на съда;
2. има ли основание за прекратяване или спиране на наказателното производство;

3. допуснато ли е на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, на пострадалия или на неговите наследници;

4. налице ли са основания за разглеждане на делото по реда на особените правила;

5. разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация;

6. взетите мерки за процесуална принуда;

7. искания за събиране на нови доказателства;

8. насрочването на съдебното заседание и лицата, които следва да се призоват за него.

Съдът указва на страните, че в съдебно заседание на първоинстанционния и въззивния съд не могат да се правят възражения за допуснатите нарушения на процесуалните правила по ал. 1, т. 3, на чл.248 от НПК, които не са били поставени на обсъждане в разпоредителното заседание, включително по почин на съдията-докладчик, или които са приети за несъществени.

Съдът запитва страните по хода на разпоредителното заседание и отношение по въпросите по чл. 248, ал.1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ – Моля да се даде ход на разпоредителното заседание.

АДВ. М. – Моля да се даде ход на разпоредителното заседание.

Съдът, съобразно становищата на страните и закона намира, че няма процесуални пречки за даване ход на разпоредителното заседание, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми г-н председател, уважаеми съдебни заседатели, по отношение на въпросите по чл.248, ал.1 от НПК заявявам:

Първо – считам, че делото е подсъдно на ВОС.

Второ – считам, че няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Трето – считам, че няма допуснато на ДП съществено процесуално нарушение, което да е довело до ограничаване правата на обвиняемия.

Четвърто – от страна на ОП-Видин няма искания за разглеждане на делото по диференцираните или съкратени процедури по НПК.

Пето – считам, че не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, тълковник, както и провеждане и извършване на следствени действия по делегация към настоящия момент. По делото има назначен съдебен преводач, който превежда на подсъдимия.

Шесто – считам, че няма основание за промяна на взетите мерки за процесуална принуда и взетата мярка за неотклонение към настоящия момент.

Седмо – на този етап ОП-Видин няма да сочи нови доказателства и да иска събирането на такива.

Осмо – моля, да се насрочи делото за разглеждане, съобразно становището на защитата.

АДВ. М. – Почитаеми окръжни съдии, от името на подзащитния ми и от собствено, и взимайки отношение по въпросите по чл.248, ал.1 от НПК, застъпвам следното становище:

На първо място считам, че са спазени правилата на местна и родова подсъдност за разглеждане на делото от вашия съдебен състав.

На второ място, с оглед правната квалификация, за която прокурорът е възвел обвинение, превръща съдебния състав в компетентен, с оглед конкретното обвинение на подзащитния ми Ч..

Не са налице основания по т.2 за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Защитата не релевира доводи за допуснати съществени нарушения на правилата във фазата на ДП, които да са ограничили правата на защитата или подзащитния ми, в рамките на същото.

По отношение на т.4 защитата заявява, че желае настоящото наказателно производство да бъде разгледано по общия ред с изслушване на всички свидетели, включени в списъка на обвинителния акт, както и на всички експерти.

По отношение на т.5 застъпвам становището, че не е налице нито една от предвидените хипотези.

По отношение на т.6 – в неотдалеченото във време предходно съдебно заседание се произнесохте по моето искане за отмяна на ограничителната мярка по чл.68 от НПК, като сте отговорили мотивирано по отношение на подадената молба, с какви аргументи я отхвърляте като неоснователна.

В днешното съдебно заседание аз, отново ще ви помоля, да ревизирате становището си за това, че тази по вид мярка следва да продължи по отношение на моя доверител, като действително резонно сте отговорили по атакуваното от мен, че подзащитния ми е с възможно най-леката мярка „подписка“ и, че отпадането на тази допълнителна мярка по реда на чл.68 от НПК на практика ще остави без охрана настоящото наказателно производство, като знаем, че целите и функциите на мерките са за да

осигурят безпроблемното разглеждане на делото в разумен срок.

Аз ще ви помоля да приемете и по молба на защитата да определите, ако вземете това решение, мярка за неотклонение по отношение на моя доверител „парична гаранция“, която действително много би затруднила Ч. с набавянето на средства, защото към настоящия момент не разполага с такива. На практика на територията на България не може да реализира легални доходи. Въпреки това, защитата е направила усилия чрез неговата съпруга, да се ангажира определен финансов ресурс за заплащане на парична гаранция чрез негови приятели, които да му съдействат, която на практика парична гаранция би гарантирала присъствието на Ч. за разглеждане на наказателното производство.

Моля да вземете под внимание и представените изобилни данни за неговото влошено здраве, които удостоверяват тежките му хронични заболявания, включително и неврологичното заболяване, което разви в арестните условия.

Вярно е, че в предходното определение сте приели, че българската държава има множество заведения и институции, което е факт, но не бива да се подценява обстоятелството, че не е здравно осигурено лице на територията на България. Това административно обстоятелство очевидно го поставя като частен пациент, който следва да се заплаща всеки преглед и медицинска процедура. Очевидно е, че от данните по делото става ясно, че Чечеков няма легален доход и приход, с които да заплаща прегледи и прочие. Считам, че това положение, в което е поставен към настоящия момент, икономически го поставя като дискриминирана личност.

Аз ще ви помоля, без да игнорирам тежестта и характера на повдигнатото обвинение, но все пак, почитаеми окръжни съдии, да не забравяме, че е тежко умишлено престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от Закона, но не е такова, което да презюмира рисковете и опасностите по чл.63, ал.2 от НПК и съм напълно съгласен с вас, че водещо е в конкретния случай интересът на правосъдието и това резонно е намерило място в Европейската Конвенция и съответната директива към нея, но смятам, че конкретният подход и данните за самия мой подзащитен го поставят в едно тежко положение. От една страна, да не може да реализира никакви доходи за себе си и семейството си, а от друга страна, при данните за влошено здравословно състояние да не може да приложи адекватна медицинска грижа. Считам, че тези хуманитарни съображения добре мотивират молбата ми за това, да отмените тази мярка по реда на чл.68 от НПК, като без да повтарям аргументите от предходното заседание, необходимо е Ч. да посети Република Сърбия, за да може да организира поне получаване на инвалидна пенсия. Представил съм конкретни аргументи на базата на сръбския закон, което налага личното му присъствие, а не може чрез упълномощени лица.

В условията на алтернативност, ако приемете, че не следва да отпадне изцяло тази мярка, ще моля да позволите на подсъдимия в периода между

днешното и следващото съдебно заседание, да му позволите в рамките на 20 дена да пътува до Сърбия, за да организира набавянето на тази инвалидна пенсия, която би подпомогнала него и семейството му.

По отношение на т.7 защитата няма да сочи нови доказателства, като запазваме правото да представим и искаме по нататък такива.

По отношение на т.8 следва делото да бъде насрочено в следващо съдебно заседание за разглеждане по същество и по общия ред, като предлагам на почитаемия съдебен състав и прокурора К., с оглед многобройните свидетелите считам, че е целесъобразно да разделим разпита на свидетелите поне на две. Обвинението желае да ангажира разпита на 17 свидетеля. Ще ви моля за следващото съдебно заседание да призовем свидетелите от 1 до 8, тъй като защитата очевидно и по отношение на първите свидетели от 1 до 4 ще задава конкретни подробни въпроси, с оглед депозираните им показания в ДП. Така че считам за абсолютно целесъобразно да разделим свидетелите на две.

Това е моето становище относно въпросите в разпоредителното заседание.

Съдът се оттегли на тайно съвещание по въпросите на чл.248, ал.1 от НПК.

След проведено кратко тайно съвещание, с оглед становището на страните и закона съдът прецени следното, което обяви в присъствие на страните и преводача:

Настоящото дело е подсъдно на Окръжен съд-Видин. Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство. Няма основание за разглеждане на делото по реда на особените правила. Няма основание за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършване на съдебно следствени действия по делегация.

Съдът намира, че няма основание за промяна, относно взетите спрямо подсъдимия Ч. мерки за процесуална принуда. Настоящата мярка за неотклонение срещу подсъдимия е „подписка“. Съдът няма основание да я промени, тъй като това е най-леката мярка за неотклонение и по делото липсва хипотеза за налагане на по-тежка мярка. Доколкото защитата сочи, че на подсъдимия, с оглед нуждите на процеса, би могло да се наложи само една мярка за процесуална принуда, респ. по-тежка МНО, а именно „гаранция“ в пари, то съдът няма основание да стори. Освен това, с оглед чл.61, ал.2 от НПК, налагането на „гаранция“, при съобразяване на размера на паричната сума по нея с посочения текст от НПК /с оглед данните за затрудненото имуществено състояние на подсъдимия, както е описано от защитата/, не би могло да бъдат обезпечени целите на чл.57 от НПК.

Относно искането на защитата за отмяна на наложената на подсъдимия мярка за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на Република България“ съдът намира, че същото е неоснователно. По предходно искане на защитата в същата насока, съдът се е произнесъл с определение от 13.02.2024 г., което е потвърдено от САС с определение №224/29.02.2024 г. по ВЧНД №286/2024 г. С определението си от 13.02.2024 г. съдът е изложил подробни съображения за липсата на основания да бъде отменена посочената мярка за процесуална принуда. Също така, съдът е обсъдил изтъкнатите от защитата обстоятелства в подкрепа на искането за изменение на тази мярка. Понастоящем не е налице промяна в обстоятелствата.

Настоящото дело е образувано на 04.12.2023г., по обвинителен акт от 04.11.2023г. на ОП Видин, внесен в ВОС на 04.12.2023г., с който е повдигнатото обвинение срещу подсъдимия М. Ч. /М.С./ сръбски гражданин, за извършено престъпление по чл.255, ал.3, във вр. с чл.255, ал.1, т.1 от НК, във вр. с чл.92 от ЗКПО /редакция към 31.03.2018г./.

За престъплението предмет на 3 За престъплението предмет на обвинението е предвидено наказание „лишаване от свобода“ от 3 до 8 години. С оглед тежестта на обвинението не може да се игнорира наличието на опасността /при липса на доказателства за обстоятелства, които я изключват/ по смисъла на чл.68, ал.6 от НПК и наложената принудителна мярка е необходима за обезпечаване на безпрепятственото развитие на наказателния процес. Повдигнатото на Ч. обвинение е за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК. Освен това, от значение за правилната преценка в случая е не само по себе си обстоятелството, че обвиняемият е сръбски гражданин, но комплексно са от значение следните обстоятелства: обвиняемият е гражданин на държава извън ЕС, в която той има материални и социални условия за уседналост; същият се занимава с търговска дейност и извън територията на Република България; видно от доказателствата събрани на ДП, същият продължително време е живял и работил в различни европейски страни, в и извън ЕС, където има лични познанства и контакти с различни лица; данните, че за относително кратък период от време, респ. от 2016г., на законно основание подсъдимият неколkokратно е променял имената си /л.68-77, том 3 от ДП/; данните, че подсъдимият е осъждан по 4 наказателни дела в Австрия /справка от Европейската информационна система за съдимост ECRIS- л. 26-33, том 3 от ДП/. Комплекса от посочените обстоятелства обуславя извода, за наличие на опасността по чл.68, ал.6 от НПК, както и че напускане на Република България от подсъдимия би било предпоставка за сериозно затруднение от международно правно естество за наказателния процес спрямо Ч., както и предпоставка за негово ефективно отклонение от този процес.

Предвид тежестта на повдигнатото обвинение, в съчетание и с оглед личните познанства на обвиняемия в чужбина /за каквито има данни по делото/, както и предвид на обстоятелството, че подсъдимият е използвал няколко различни имена и адреси в чужбина, Съдът счита, че има опасност Ч. да се укрие извън пределите на страната. Горното разкрива конкретика, а не

само хипотеза за опасност. Освен това, наложената „забрана за напускане на пределите на Република България“ е на фона на взетата спрямо обвиняемия понастоящем най-лека МНО „подписка“. Поради това и с оглед на обстоятелството, че в интерес на обществения ред и обществената сигурност /които в случая имат приоритет пред личните права на обвиненото лице/ е да се предотврати и ограничи възможността за отклонение на обвиняемия от наказателното преследване, Съдът намира, че не следва да се отменя наложената на обвиняемата „забрана да напуска пределите на Република България“.

В разпоредбата на чл. 68 от НПК е уредена и регламентирана мярката за процесуална принуда „забрана за напускане на пределите на Република България“. Съдържанието на тази мярка за процесуална принуда е да се ограничи правото на обвиненото лице /обвиняем, подсъдим/ за свободно придвижване извън територията на държавата ни. С тази мярка за процесуална принуда се ограничава правото на човешкия индивид да напуска пределите на държавата. Това право е обект на защита от чл. 2, т. 2 от Четвъртия протокол към ЕКЗПЧ. Упражняването му подлежи обаче на ограничения в пределите, очертани в чл. 2, т.3 от цитирания протокол, а именно - ограничения, „необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност, за поддържане на обществения ред....“ /в този смисъл е и Решение на КС на РБ № 2/2011г., в което се сочи, че разпоредбата на чл. 27 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. свежда допустимите основания за ограничаване на движението на граждани на Европейския съюз и техните семейства в рамките на общността само до съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве/.

Аргументите, развити от защитата в днешното съдебно заседание, Съдът намира за неоснователни. Република България има необходимия медицински капацитет, респ. медицински заведения за решаване на здравословните проблеми на подсъдимия Ч., като медицински грижи се оказват задължително и на неосигурени лица.

Предвид горното

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитата, досежно мерките за процесуална принуда спрямо подсъдимия Ч., респ. за изменение на МНО в по-тежка и за отмяна на мярката за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на Република България“.

Определението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд София с частна жалба в 7 дневен срок от днес.

Съдът намира, че на настоящия етап не са налице условия за

разглеждане на делото, тъй като съдебното производство по него следва да бъде прекратено.

Обвинителният акт, с който е повдигнато обвинението на подсъдимия, не отговаря на изискванията на чл.246, ал.2 и ал.3 от НПК. Това е така, тъй като ролята на обвинителния акт е да очертае рамките на доказване по делото. Обвинението следва да бъде пълно и ясно конкретизирано във фактически и юридически аспект. В случая това не е сторено. Видно от настоящия обвинителен акт повдигнатото обвинение спрямо Ч. е за престъпление по чл.255, ал.3 във вр. с чл.255, ал.1, т.1 от НК във вр. с чл.92 от Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/редакция към 31.03.2018 г./ Следва да се има предвид, че изпълнителното Д.ие на престъплението по чл. 255, ал. 1 от НК е очертано в една бланкетна диспозиция, която се запълва /допълва/ от онези юридически правила, които уреждат данъчния режим и гарантиращия го режим за деклариране на доходи. Според ОА, посочения бланкет се запълва с чл.92 от ЗКПО. Но чл.92 от ЗКПО /в посочената редакция/, обхваща 7 различни алинеи, регламентирани различни задължения касаещи данъчно задълженото лице. В диспозитива на обвинителния акт, както и в неговата обстоятелствена част, не е посочено коя точно алинея или алинеи на чл.92 от ЗКПО има предвид обвинението. В същата насока в обвинителния акт е следвало ясно да бъде визирано поведението на подсъдимия, което е било в разрез с конкретни изисквания, уредени със съответна алинея или алинеи на чл.92 от ЗКПО. Посочената непълнота в ОА, рефлектира като неяснота в обективизирането на изпълнителното Д.ие и механизма на извършване на престъплението, за което е повдигнато обвинение.

Предвид горното се налага изводът, че обвинението не е ясно и пълно формулирано във фактически и юридически аспект, поради което сме изправени пред нарушаване на правото на защита по чл.55, ал.1 от НПК, тъй като не е осигурена възможността на привлечения към наказателна отговорност да възприеме обвинението ясно и в цялост във всяка фаза на процеса. Поради посочената непълнота обвинителният акт не е годен да изпълни процесуалната си роля на акт, с който завършва досъдебната фаза и се поставя основата на съдебната фаза на наказателното производство.

По горните съображения делото следва да бъде прекратено и същото да бъде върнато на ОП-Видин за да се отстранят посочените процесуални нарушения, респективно обвинителният акт да бъде съобразен с чл.246 от НПК, като преди това, ако е необходимо, да се извърши и ново привличане на подсъдимия.

Предвид горното и на основание чл.249, ал.2 във вр. с чл.248, ал.1, т.3 и ал.5, т.1 и ал.6 от НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД №398/2023 г. по описа на Окръжен съд Видин

ВРЪЩА делото на ОП-Видин за отстраняване на посочените по-горе съществени процесуални нарушения, като бъде изготвен нов обвинителен акт, а процесуалните нарушения да се отстранят по реда на чл.242 от НПК.

Определението може да бъде обжалвано и/или протестирано по реда на глава XXII от НПК пред Апелативен съд София, в 7 дневен срок от днес.

С оглед прекратяването на делото и връщането му на ОП-Видин, по искане на защитата за разрешение по чл.68, ал.1 от НПК следва да се произнесе компетентният орган, съобразно чл.68, ал.3 от НПК.

Горните определения ведно с мотивите се обявиха на явилите се страни в разпоредителното заседание.

На съдебния преводач да се изплати от бюджета на ВОС възнаграждение от 492,96 лева, включващо хонорар за извършената преводаческа услуга, пътни разходи на преводача и такива за нощувка.

На съдебните заседатели Силвия Андреева и Юлия Станкова да се изплати възнаграждение за времето от 10:30 часа до 12:45 часа, от бюджета на ВОС.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:45 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____